

ZPRAVODAJ

Ať radost a světo prozáří
nejen sváteční chvíle letošních vánoč,
ale také dny nového roku

VESELICE

OBSAH:

1. Slovo starosty obce.
2. Plnění rozpočtu obce za 1 až 9/ 2007 .
3. Splašková kanalizace na Veselici je na dohled.
4. Historický vývoj obce Veselice:(1. část).
5. Z činnosti Sboru dobrovolných hasičů Veselice v roce 2007.
6. Výsledky hospodaření a.s. Zem. Březno za rok 2006.
7. Ptactvo našeho blízkého okolí
8. Staročeský masopust.
9. Jak jsem cestoval do Ameriky po druhé-(1.část).
10. Za zvěří našich polí, luk a lesů.
11. Ema Destinová opět na zámku v Domousnicích.
12. Omluva redakční rady za zveřejnění špatné adresy internetové stránky obce Veselice.
13. Informace o nákladech spojených s vydáváním časopisu.
14. Informace z činnosti SPOZ.
15. Společenská kronika.
16. Rubrika našich čtenářů /včetně kdo přispěl na časopis/.
17. Přání redakční rady a zastupitelstva k Vánocům a do Nového roku 2008.

prosinec 2007

29

SLOVO STAROSTY OBCE

Vážení čtenáři,

vítám Vás při čtení 29. vydání Veselického zpravodaje, kde najdete dost zajímavého čtení o našem blízkém okolí. V mém článku Vás seznámím s novou náhradní dopravou na trase Kopidlno – Dolní Bousov. Vlak bude od 9. 12. 07 nahrazen autobusem. Dne 3. 10. se konalo setkání zástupců firmy Oreda, kteří představili pracovní verzi autobusového jízdního řádu mezi Kopidlnem a Dolním Bousovem. V tomto jízdním řádu došlo k přizpůsobení časových poloh autobusových spojů konečným časům příjezdů a odjezdů vlaků v uzlových železničních stanicích.

Provoz na této trase bude zajišťovat ČSAD Semily. Autobusy budou zajíždět až k budově vlakového nádraží jak v Kopidlně, tak v Bousově. Pro naše občany bude zastavovat na zastávkách v Domousnicích „U nádraží“ a „U školy“. Autobusové spoje pojednou v pracovní dny. V sobotu a v neděli bude zachována železniční doprava spíše jako turistická.

Dne 25. 10. 07 byla zastupitelstvu obce doručena odpověď na dopis od firmy KNOX, s. r. o., který jí osobně doručil pan Ing. Campr. V dopise nám sdělují, ve věci rozvoje „veselického dvora“, že: „...bohužel v současné době neshledáváme ekonomicky rentabilní předmětné nemovitosti komplexně rekonstruovat. Z těchto důvodů jsme dospěli k rozhodnutí předmětné nemovitosti pouze zabezpečit před vstupem cizích osob na náš pozemek oplocením, aby se zamezilo případným úrazům...“. Další dopis v této věci byl od obecního úřadu doručen do kanceláře Úřadu střeďočeského kraje. Oba dopisy navrhl p. Ing. Jiří Campr. Tímto mu děkuji za snahu a pomoc v dalších věcech.

Ve čtvrtek 8. 11. 07 provedl Krajský úřad kontrolu hospodaření obce Veselice. Kontrolu provedl pověřený kontrolor Jaroslav Petrák. Při přezkoumání byly zjištěny chyby a nedostatky, které byly po dohodě vzápětí napraveny.

Závěrem děkuji členům redakční rady, dopisovatelům a členům obecního zastupitelstva za jejich práci.

Všem Vám přeji hodně zdraví, štěstí a dobré pohody do Nového roku.

*Pažout Miroslav
Starosta obce Veselice*

PLNĚNÍ ROZPOČTU ZA 1.-9./2007:

Příjmy:

Třída 1 – daně, kde správce je finanční úřad, výnosy ze všech sdílených daní náleží obci podle zákona č. 243/2000 Sb. Daň z nemovitosti nepodléhá shora uvedenému zákonu a správce daně – FÍ, převádí obci 100 % vybrané částky, poplatky za likvidaci TKO a ze psů.

Třída 2 – příjmy z pronájmu obchodu a pohostinství, vodné, příjmy z úroků

Třída 3 – příjem za prodej pozemků v chatové oblasti obce

Výdaje:

Skupina 2 - pitná voda – nákup materiálu, PHM pro provoz a údržbu vodovodu

Skupina 3 - příspěvek na provoz MŠ Dlouhá Lhota a Mladá Boleslav, ZŠ Dolní Bousov, náklady na elektrickou energii a opravy veřejného osvětlení, platba za svoz komunálního odpadu firmě COMPAG Mladá Boleslav

Skupina 5 – PHM, oprava hasičské techniky – automobil, stříkačka, technická kontrola automobilu a měření emisí

Skupina 6 – výdaje na odměny zastupitelů, cestovné, náklady na zabezpečení chodu úřadu – mzdy, povinné pojistné, nákup materiálu, tiskopisů, elektrická energie, služby pošt, telekomunikací, zpracování dat, bankovní poplatky.

		ROZPOČET	SKUTEČNOST	% PLNĚNÍ ROZP.
TRÍDA	PŘÍJMY (některé položky)			
1	Daň z příjmu FO ze závislé činnosti	100 000,00	85 661,00	85,7
	Daň z příjmu FO ze sam. výděl. činnosti	45 000,00	45 041,00	100,1
	Daň z příjmu právnických osob	105 000,00	112 826,00	107,5
	DPH	165 000,00	182 464,00	110,6
	Likvidace TKO – poplatky	55 000,00	54 225,00	98,6
	Poplatek ze psů	1 600,00	1 515,00	94,7
	Daň z nemovitosti	140 000,00	93 648,64	66,9
2	Vodné	25 000,00	12 810,00	51,2
3	Prodej pozemků	700 000,00	695 250,00	99,3
	PŘÍJMY CELKEM (všechny, i neuvedené položky)	1 362 766,00	1 308 266,32	96,0
SKU P.	VÝDAJE (některé položky)			
2	Pitná voda	29 700,00	17 800,00	59,9
3	Školky – příspěvek na provoz	19 400,00	19 387,00	99,9
	Školy - příspěvek na provoz	35 000,00	19 630,00	56,1
	Veřejné osvětlení	60 000,00	47 013,00	78,4
	Sběr a svoz TKO	60 000,00	61 401,00	102,3
5	PO – dobrovolná část	79 100,00	19 127,00	24,2
6	Zastupitelstvo obce	129 000,00	87 060,00	67,5
	Činnost místní správy	209 066,00	114 921,00	55,0
	VÝDAJE CELKEM (všechny, i neuvedené položky)	727 866,00	394 132,00	54,1

Marcela Šafránková

SPLAŠKOVÁ KANALIZACE NA VESELICI JE NA DOHLED

Na pondělí 12.11.2007 svolal starosta obce p.M.Pažout veřejné zasedání obecního zastupitelstva s hlavním bodem programu: Vybudování obecní veřejné splaškové kanalizace. Vysoká účast obyvatel napovídá o značné aktuálnosti tohoto záměru.

Jednání se zúčastnili majitel projekční firmy Ing.Fiala a majitel stavební firmy p.Kudláč. Obě tyto firmy realizují výstavbu kanalizace, čistírny odpadních vod a vodovodu v sousedních Domousnicích a velice graduovaně, názorně a srozumitelně všechny přítomné seznámili s návrhem a možnostmi na vybudování tohoto díla také na Veselici.

Principem navrhovaného řešení je tlaková kanalizace, kterou tyto firmy úspěšně vybudovaly a je již provozováno ve 25 obcích a městech.

Podmínkou pro realizaci tohoto významného díla je tvůrčí a opravdová spolupráce obou sousedních obcí Veselice a Domousnice. Veselice by do Domousnic dodávala pitnou vodu a Domousnice by ve své čistírně odpadních vod zpracovávaly splašky z Veselice.

Druhou, stejně vážnou podmínkou je sehnání dostatečného množství finančních prostředků, a to nejen od státních úřadů a od Evropské unie, ale také od všech majitelů domů v obci.

Možnosti na získání dotací jsou velké a mohly by dosáhnout až 80 – 90 % hodnoty investice. Záleží na rychlosti a šikovnosti vedení obce, neboť zde obzvláště platí: "Kdo dřív přijde, ten dřív mele". Na občany by však stejně ještě zbyla notná částka 20 – 30 tis.Kč na každý dům o průměrné velikosti.

Iniciativa vedení naší obce je záslužná a také zasluhuje podporu od všech obyvatel obce. Toto připravované očištění obce je to nejlepší, co můžeme udělat pro sebe, ale hlavně pro naše příští generace.

Redakce časopisu

HISTORICKÝ VÝVOJ OBCE VESELICE: (1.ČÁST)

Prameny: Dr. A. Sedláček, Dr. Šimák, Dr. Pekař
a odborný učitel Josef Chromovský.

Z názvu naší obce Veselice je zřejmé, že ji založili osadníci - Slované. Ti se zabývali zemědělstvím - chovem dobytka, domácího zvířectva, včelařstvím prací v lesích a lovem zvěře. Postupně rozšiřovali plochy pastvin a polí, kde na úrodných částech pěstovali obilí. V té době místa, kde se nachází naše obec pokrývaly husté smíšené lesy. V nich žila stáda vysoké zvěře, divokých vepřů a další lovné zvěře. Žili zde též smečky dravých vlků, medvědi a jiná divá zvěř. Dosvědčuje to i název blízké obce Vlčí pole.

Osady byly zakládány v místech, kde byl dostatek pramenů pitné vody. To byl hlavní předpoklad pro přežití. Postupnou tvrdou prací osadníků se i naše obec rozrůstala o další stavení a počet obyvatelů rodů se postupně zvyšoval. Život v uváděných drsných podmínkách vyžadoval tvrdou a úmornou práci.

Osadníci při rozšiřování svých hospodářství budovali též cesty, které je spojovaly s okolními obcemi. Zřizovali rovněž malé nádrže na vodu a rybníky pro zásobu vody v nouzi a postupně zlepšovali svá obydlí. Jejich majetek se zvětšoval. Největším jejich bohatstvím, v té době byl dobytek, chovná zvířata a obilí.

Proto se je před dravou zvěří, ale i před loupeživými bandami, snažili uchránit. Budovali u svých osad pevné dřevěné ohrady, které postupně zpevňovali kameny a zeminou.

V 11.- 12. století došlo ke vpádu mongolsko-tatarských vojsk na území osídlených Slovanů. Tato vojska ve východních státech Evropy plenila, pustošila a vypalovala obce a tvrze. Ukázalo se, že dřevěné tvrze a hrazení obcí náporu tatarských vojsk nemohou odolat.. Proto byly v této době Evropskými panovníky urychleně vybudovány pevné hrady a tvrze na těžko dostupných místech. V nich bylo umístěno sídlo pána, jeho družiny, čeledi a hradní posádky. Byly zde vybudovány studny a nádrže na vodu, sýpky, spižírny, stáje a další opatření pro zabezpečení při obležení nepřitelem. Do hradů a tvrzí se v době nebezpečí uchýlovali i osadníci z nejbližšího okolí.

Ke vpádu tatarů na území Čech a Moravy nedošlo. Majetek obyvatelů obcí a vznikajících měst se ve 13.-14. století zvětšil. K jeho ochraně šlechtické rody podle vzoru panovníka pokračovaly v budování zděných hradů a tvrzí a města budovala opevněné hradby. Rovněž obyvatelé obcí zpevňovali své dřevěné tvrze a budovali kolem nich vysoké zdi. Řada těchto tvrzí v 15.-16. století zanikla za husitských válek, nebo za války třicetileté. Na Bousovsku se nejdéle zachovaly tvrze v Horním Bousově, Vlčím poli, v Domousnicích a na Veselici.

Z archivních materiálů je doloženo, že naše obec Veselice vznikla ve 13. století. Její zvláštností oproti jiným obcím bylo, že vzhledem k členitému terénu měla dvě části. První se rozkládala v dnešní části obce zvané Lhotka. Měla vlastní dřevěnou tvrz v prostoru dnes nazývaném Žlunov. Patřily k ní lesy, pastviny, polnosti a stavení v této části. Prvá zmínka o ní se uvádí v druhé polovině 13. století. Její vladka Jan z Veselice, (Jan De Vesel) byl v roce 1362 patronem stavby kostela v Řitonicích. V roce 1393 vlastnil obec a tvrz Veselici Ctibor z Nechanic. V létech 1405-1437 je měl v držení Karel Haras z Bosyně. Do roku 1482 je vlastnil Jan Domousnický z rodu Harasů, který je připojil ke zboží Domousnickému. Své sídlo, tvrz Domousnice, zvětšoval a opevňoval a jeho význam narůstal. Tvrz Veselice v prostoru Žlunov postupně ztrácela na svém významu a zanikla. V roce 1527 ji historici připomínají již jako pustinu.

Druhá část obce Veselice byla rozložena kolem dnešního statku (dvora), kde byla dřevěná tvrz. Tato část obce s tvrzí a další osady v blízkém okolí měl v držení Jan Dmychl z Chlumku a Veselice. Byl v té době ve službách pánů z Michalovic.

Ucelenou část o této tvrzi, která ovlivnila život obce Veselice do 19. století uveřejníme v příštím čísle Zpravodaje.

Zpracoval: Rudolf Dufek

Z ČINNOSTI SBORU DOBROVOLNÝCH HASIČŮ VESELICE V ROCE 2007.

Sbor dobrovolných hasičů Veselice v roce 2007 registruje 16 přihlášených členů na Okresním sboru dobrovolných hasičů, což je stejný počet jako v roce 2006. Ve vedení sboru nedošlo během roku k žádným funkčním změnám.

Na jaře letošního roku proběhla generální oprava čerpadla na hasičské cisterně CAS. Po zjištění, že ve specializované opravě bude stát oprava cca 60 tisíc Kč, bylo rozhodnuto, že se pokusíme opravit čerpadlo svépomocí. Za odborného dohledu a pomoci pana Dušana Konývky se nám podařilo čerpadlo cisterny opravit. Velký podíl na zdárném ukončení opravy patří panu Václavu Buckovi, který za přispění dalších hasičů se věnoval opravě velmi intenzivně.

Na konci dubna prošla cisterna technickou prohlídkou bez větších závad, což bylo stvrzeno prodloužením technické způsobilosti o další rok.

Tak, jako každý rok i letos se v měsíci červnu, konala okrsková soutěž v hasičském sportu. 30. června se hasiči 22. okrsku sešli na střelnici v Ujkovicích, aby změřili síly ve štafetě 4x100m a hasičském útoku. Po dlouhé době se zúčastnilo soutěže všech 7 sborů, kromě sboru obce Rabakov. Za naší obec soutěžilo jak družstvo mužů, tak i družstvo žen.

Ženy v konkurenci tří družstev suverénně zvítězily před družstvem Řitonic a Prodašic. Muži v konkurenci devíti družstev obsadili pěkné druhé místo za Skyšicemi a před Řitonicemi.

Za přispění počasí a organizátorů se soutěž velmi vydařila a Ujkovice, ač se pořádání soutěže bránily, byly po skončení soutěže spokojeni s velkou účastí hasičů i diváků.

V měsíci srpnu se hasiči podíleli na čištění vodovodu, který se prováděl po dvou letech.

4. listopadu bylo provedeno zazimování hasičské techniky, jak cisterny, tak i stříkačky.

Velkým problémem, kterým se v současné době potýkáme je zřízení zásahové jednotky obce. Dle nového zákona musí mít obec s vlastní samosprávou zřízenou zásahovou jednotku, která musí čítat minimálně 9 členů: velitel jednotky, 2 velitelé družstev a 2 strojníci, kteří musí projít školením a musí složit zkoušky způsobilosti výkonu funkce. Dále musí členové jednotky projít lékařskou prohlídkou. Velké nároky jsou také kladeny na výstroj a výzbroj jednotky, což je finančně velmi nákladné. Člen zásahové jednotky nemusí být členem sboru dobrovolných hasičů, ale může to být kterýkoliv občan obce s trvalým pobytem. Jestliže obec nemá zřízenou zásahovou jednotku, musí mít smluvně dohodnutou jednotku s obcí, která ji má zřízenou.

Závěrem chci Všem aktivním hasičům poděkovat za činnost v roce 2007 a popřát Všem hasičům a občanům vše nejlepší a hodně zdraví v Novém roce 2008.

Za Sbor dobrovolných hasičů: František Pažout

VÝSLEDKY HOSPODAŘENÍ ZEMĚDĚLSKÉ A.S. BŘEZNO ZA ROK 2006

Hospodářský rok 2006 byl v Zemědělské a.s. Březno opět rokem úspěšným. Tento rok skončil ziskem ve výši 2.072 tis.Kč. Oproti roku 2005 je sice zisk nižší, což bylo způsobeno vyššími investicemi do rostlinné i živočišné výroby.

Pro rok 2006 bylo již na podzim roku 2005 oseto 1.095 ha ozimními obilovinami (570 ha ozimá pšenice, 225 ha ozimého ječmene a 300 ha ozimé řepky). Na jaře 2006 bylo oseto 572 ha jařinami (100 ha jarní ječmen, 30 ha oves, 22 ha jarní pšenice, 48 ha cukrovka, 222 ha kukuřice a 150 ha slunečnice).

V rostlinné výrobě byl rok 2006 nepříznivě ovlivněn velmi dlouhou a nebývale tuhou zimou s trvalou sněhovou pokrývkou. Jarní práce mohli začít až po polovině dubna. Další potíže vznikly nástupem velkých veder v druhé polovině června, která nevratně poškodily především ozimý ječmen. Celkový výsledek žní je však, díky postupnému zvyšování cen obilovin, hodnocen jako průměrný.

V živočišné výrobě byla hlavní komoditou výroba mléka. V roce 2006 jej bylo vyprodukováno a prodáno 3,094.829 litrů, což je o 2% méně, než v roce 2005. Průměrná užitkovost byla 8.637 litrů na dojnici. Průměrná realizační cena mléka byla 8,15 Kč/litr.

K největší změně v mléce došlo 1.6.2006 kdy byly ukončeny dodávky dlouholetému odběrateli Mlékárně Čejetičky. Novým odběratelem se stala německá firma Miller v Leppersdorfu. Důvodem této změny byla špatná platební morálka bývalého odběratele a jeho nebývale velký a stálý tlak na ceny mléka.

Nepříjemnou událostí v roce 2006 byl však sankční postih ve výši 974 tis.Kč za překročení mléčné kvóty o 697.863 litrů mléka.

Ve výrobě hovězího masa bylo na jatka dodáno:

	kusy	celk.váha kg	Prům.váha kg	Prům.cena Kč/kg
krávy	135	69.819	517	25,20
jateč. jalovice	17	8.894	523	31,94
jateční býci	20	58. 690	652	43,14

Cena hovězího masa je na českých jatkách bohužel dlouhodobě podhodnocována, což má nepříznivý vliv na rentabilitu této důležité komodity.

Rovněž chov prasat se již dlouhodobě potýká s ekonomickou rentabilitou. V roce 2006 bylo prodáno 1.956 kusů jatečních prasat o celkové hmotnosti 221.842 kg, o průměrné váze 113,4 kg/kus a o průměrné realizační ceně 30,90 Kč//kg, což je o 2 Kč méně, než bylo dosaženo v roce 2005.

V odchovu selat došlo k mírnému zlepšení na 18,3 ks na 1 prasnici za rok.

Investice do strojového parku byly v roce 2006 značné. Bylo nakoupeno: 2 ks traktorového návěsu Molčík, secí kombinace Horsch Pronto 6 DC, sečící kombinace Pöttinger, traktor Zetor Portera 4 C, nakladač UNC 060 po GO, Škoda Fabia.

V nemovitostech byla dokončena rekonstrukce stáje pro výkrm prasat a rekonstrukce střešního pláště výkrmny prasat.

Na závěr výroční zprávy na valné hromadě Zemědělské a.s. se předitel Jonáš zamyslel nad perspektivou českého zemědělství: Dřívější prioritou na zajištění potravinové soběstačnosti se mění na jiné priority, jako je údržba krajiny, ochrana životního prostředí, produkce energetických surovin a teprve potom následuje vlastní produkce potravin, či surovin k jejich výrobě. Na zemědělskou výrobu působí velice nepříznivě také to, že český zákazník má nejmenší národní cítění v celém euroregionu. Většinou ho nezajímá kvalita, složení a původ kupovaných potravin ale především jejich cena.

Je jisté, že bychom se nad tímto měli všichni zamyslet!

Z výroční zprávy Zemědělské a.s. Březno za rok 2006 zpracoval Ing.Jiří Campr

PTACTVO NAŠEHO BLÍZKÉHO OKOLÍ

Poštołka obecná(*Falco Tinnuncurus*)

Je nejhojnějším zástupcem sokolovitých dravců na území Evropy. Poštołky dnes můžeme kromě zemědělské krajiny běžně pozorovat i ve městech a na jejich okrajích, kde loví. Na svých lovištích se často třepotají nad terénem a po zhlédnutí kořisti střemhlavě útočí.

Tento způsob lovu je typický právě pro poštołky. Poštołka patří mezi velmi přizpůsobivé druhy. Poštołky si vlastní hnízdo nestaví. K hnízdění používá

dutiny stromů a stará hnízda krkavcovitých ptáků, zejména strak a vran.

V polovině 20. století se objevují poštolky v lidských sídlech. Zde využívají polodutiny na stavebách, výklenky, šachty, větrací otvory apod.

Mlád'ata vyvádějí i v truhlících na květiny na balkonech panelových domů. Je tedy pravděpodobné, že městské prostředí jim připomíná původní skalnatá stanoviště. Proto bývá v zastavěném osídleném prostředí hustota hnízdících párů nejvyšší.

Poštolka obecná se u nás vyskytuje téměř po celém území, od nížin až do hor.

U nás jsou počty párů pro jednotlivé roky víceméně stejné.

Hnízdění probíhá od konce dubna do poloviny června.

Velikost snůšky se pohybuje od 4 do 6 vajec. Sezení trvá 28 dní, hnízdní péče až 30 dní.

Potrava se skládá většinou z hrabošů a z malých zpěvných ptáků a také hmyzu, brouků z čeledi střevlíkovitých, ale i kobylek. V hnízdním období bývá potrava velice rozmanitá.

Poštolka se u nás vyskytuje po celý rok, proto bývala považována za ptáka stálého. Kroužkování poštolek však přineslo mnoho překvapivých poznatků.

Převážně mladí, tohoroční ptáci jsou z velké části (asi 60 %) tažní.

Nemalá část ptáků táhne až do vnitrozemí Maroka, Alžírsko a Tunisko. Nejvzdálenější nálezy byly v Africe až v Ghaně, Nigeru a Guinei.

O přeletěch našich poštolek přes středozevní moře svědčí rovněž několik zástřelů na Maltě, kde lov dravců patří k oblíbené činnosti místních obyvatel (6 případů). Mladí ptáci se zpět do ČR vrací před hnízdní sezonou během měsíce března.

Úmluva o ochraně evropské fauny a flory, včetně přírodních stanovišť-(Bernská úmluva), řadí poštolku mezi přísně chráněné druhy živočichů. Poštolka patří mezi celoročně hájenou zvěř podle zákona č.449/2001 Sb. O myslivosti.

A to si tento malý dravčík, který svou přítomností obohacuje naši faunu i krajinu určitě zaslouží.

Josef Antoř, Řitonic

STAROČESKÝ MASOPUST

Do přechodného období mezi zimou a jarem vždy patřil a mnohde ještě stále patří masopust. Začínal již po svátku Tří králů a každý rok je různě dlouhý. Trvá od jednoho do dvou měsíců až do Popelce. Popeleční středa pak zahajuje 40. denní půst, který končí o Velikonocích. Jelikož datum Velikonoc je pohyblivý, může být popeleční středa od 4.února až do 10.března.

Masopust je starý svátek, doložený již ve 13.století. Vždy se slavil jak v nejchudších vrstvách lidu, tak i na panských dvorech. Byl to čas zabíjaček, vepřových hodů, nejrůznějších vesnic- kých zábav, čas nevázané veselosti a bálů. V období masopustu se také konalo nejvíce svateb. Lidé věřili, že sňatek uzavřený v této době bude šťastný a manželství dlouho vydrží. Svatba o masopustě se často protáhla i na několik dní.

Vlastní svátky o masopustu trvaly vždy od čtvrtka do masopustního úterý. Času od čtvrtka do neděle se říkalo ostatky. Přípravou na masopust byl čtvrtek před masopustní nedělí, nazývaný tučný čtvrtek. Na tučný čtvrtek má člověk hodně jíst a pít aby byl po celý rok při zdraví a síle. Tradičním jídlem byla vepřová pečeně s knedlíkem a zelím a k tomu se hodně pilo pivo. Na sádle se také pekly koblihy, šišky a boží milosti.

Hlavní masopustní zábava začla o masopustní neděli. Také v tento den byl oběd bohatý ale netrval příliš dlouho, neboť všichni se těšili do hospody k muzice. Někdy se tancovalo i na návsi. V mnoha obcích se konal tzv. "mužovský bál", kam neměli přístup svobodní mládenci a dívky. Tancovali jen ženatí muži a vdané ženy. Věřovalo se, že jak bude selka při tanci vyskakovat, tak vysoké vyrostou obilí. V neděli odpoledne se také pořádala tzv. "dětská muzika". To se na rychtu nebo do nějakého bohatého statku sešly děti, přinesly s sebou buchty a placky, hospodyně navařila bílou kávu a přitom vyhrávala muzika. Ta odtud pak odešla přímo do hospody. Tam se tancovalo často až do rána.

Vyvrcholením masopustu bylo masopustní úterý. Na to se všichni těšili nejvíce. Po dobrém a hojném obědě se vydal maškarní masopustní průvod od stavení ke stavení. Všechny žerty byly povoleny. Maškary za zvuků hlučné muziky vyšly zpravidla od hospody. Cestou vyváděly různé rozpustilé kousky, přepadávaly chodce, dávaly jim pít rosolky, za což vybíraly příspěvek na muziku. Pronikaly také do domů, kde měly hlavně spadeno na hospodyně, které se pak musely různě vykupovat.

V některých vesnicích míval průvod poměrně přesný řád. Hlavní postavou byl medvědář s pytlek na zádech a s "medvědem", kterého vedl na provaze. "Medvěd" měl na sobě dlouhý obrácený chlupatý kožich a medvědí hlavu. Stále bručel a stále se po každém oháněl. Někde byl obtočen hrachovinou, které si hospodyně trochu utrhávaly, daly do kukaně, aby jim slepice dobře seděly. Medvědů i medvědářů bývalo v průvodu i více. Dalšími maškarami byl také žid a židovka. Žid měl na zádech pytel, který neustále rozvazoval a nabízel ke koupi staré hadry. Za židovku, podobně jako za cikánku, vykladačku karet, tanečnice a další ženštiny se často přestrojovali místní mládenci. Také čerti a kominíci nesměli v průvodu chybět, aby náležitě strašili a škádlili děvčata a děti. Mezi nejvděčnější maškary patřila babka nesoucí na zádech v koši dědka nebo odrostlé dítě. Důležitý byl také kůň, což byli dva mládenci pod plachtou s papírovou hlavou koně.

Celý průvod obcházel vesnicí jedno stavení za druhým, provázen hlavně dětmi. Hospodář s hospodyní hostili průvod pivem, koblihami a koláči a také do velkého talíře přispívali na muziku. Obchůzka vesnicí trvala často až do večera a pak se celý průvod odebral do hospody. Část vybraných peněz se vždy dala na muziku a část sloužila na pohoštění děvčat. Pila se hlavně rosolka a tančilo se až před půlnoc. Před půlnoci muselo vše utichnout a za všeobecného žalu se masopust pochoval. Tím se obvykle stala vypůjčená basa, zabalila se do prostěradla jako do rubáše a kolem se konaly pohřební obřady. Mládenci pak vzali basu na ramena a za zvuků smutečního pochodu ji vynesli na dvůr hospody. To vše se muselo odbyť do půlnoci. Kdyby děvčata tančila déle, tak by se jim zjevil čert v podobě myslivce.

Ve středu ráno se pak všichni vesničané vydali na ranní mši, hlavně pro popelec, což je křížek z popele na čelo, aby si tím připomněli marnost tohoto světa a také proto, aby je nebolela hlava.

Od popeleční středy do Velikonoc pak trval 40denní půst. Lidé odložili pestré oblečení, oblékli se do tmavého, omezili jídlo, pití piva i pálenky, omezili kouření i šňupání tabáku a zřekli se veškerého veselí. Všichni byli v klidném očekávání příchodu Velikonoc, na které se čím dále více těšili.

Z viskeřského časopisu zpracoval Ing. Jiří Campr

JAK JSEM CESTOVAL DO AMERIKY PO DRUHÉ – 1.část

Na podzim roku 2004 jsem dostal od kamaráda z USA zvací dopis, rychle se mi podařilo vyřídit vízum a v únoru roku 2005 už sedím v letadle směr New York a následně Jacksonville, stát Arkansas.

Přivítala mne příjemná teplota 25°C, plně vybavený byt 1+1 (kuchyňská linka, lednička, elektrický sporák, myčka nádobí a veškerý nábytek v kuchyni i ložnici včetně vestavěných skříní). Nedaleko od mého bytu je koupaliště a také společná prádelna. Prádlo zde vyperu v přepočtu za 25 Kč, za 15 Kč usuším a za hodinu voňavé, teplé a suché prádlo věším doma na ramínka. Nic nemusím žehlit nebo sušit někde na šňůře.

Náklady na bydlení tu činí asi 500 dolarů měsíčně, včetně vody, elektřiny a plynu. Pokud si pořídíte kabelovou televizi a počítač s internetem, přidáte 60 dolarů a mobilní telefon v rozmezí 60 až 100 dolarů podle toho, jaké využíváte služby. Já například volal do Čech na mobil pomocí telefonní karty za 5 dolarů - 35 minut, nebo na pevnou linku za stejnou cenu, ale 4 hodiny. Nejspolehlivější a hlavně nejlevnější je internet, který je v knihovnách všude v USA zadarmo.

Také po zdravotní stránce se tu cítím velice dobře. Přestože trpím astmatem, zdejší vlhký vzduch mi pomáhá a z 10 léků, které běžně užívám doma, zde beru jen 2. Mohu chodit bez potíží na procházky, jezdit na kole i plavat.

Koncem června roku 2006 za mnou přilétá vnučka Markéta Sovová s kamarádkou Radkou. 14 dní

mají na prohlídku hlavního města Arkansasu-Little Rocku, seznámení se s okolím a také několika zde žijícími Čechy.

V polovině července vyrážíme na prohlídku východního pobřeží USA. Jeden známý nám zprostředkoval setkání s Českou Petrou v New Jerve, která nás nechává bydlet ve své vile. Máme k užívání pokoj s počítačem, ložnici s telefonem a videem, obývací s televizí a plně vybavenou kuchyň s tím, že si máme brát vše co potřebujeme, nebo na co máme chuť. Dostáváme klíč, abychom mohli kdykoliv přijít nebo odejít. Každé ráno vyrážíme autem asi 7 minut na nádraží a odtud asi 25 min. vlakem do NY. Před nádražím jsme koupili vyhlídkovou jízdu na 3 dny za 52 dolarů na osobu. Jezdí se patrovým autobusem bez střechy, aby bylo všude vidět, samozřejmě je zde i průvodce, který podává informace o tom co vidíme a kudy jedeme. Druhý den jsme navštívili Empire State Building a voskové muzeum Madame Thusand. Třetí den jsme autobusem dorazili k pobřeží a lodí k Soše svobody. Zpátky však autobus nejede, proto se vydáváme pěšky. Je to ale daleko, je vedro a ulice jsou rozpálené. Už jsem nemohl a tak jsem stopnul taxi. Všichni tři se mačkáme na zadním sedadle. Mezi námi a řidičem je drátěné pletivo a silné sklo s malým otvorem k dorozumívání se s řidičem. Za půl hodiny jsme na nádraží a já platím za 3 osoby 10 dolarů, což je asi 200Kč. Pro srovnání - po příletu do Čech jsem jel taxíkem z Ruzyně na Hlavní nádraží asi 25 minut, za 600 Kč. Což je 3x dražší než v Americe.

Někdy jsme na prohlídku New Yorku vyrazili sami. V centru města je hrozný provoz. Auta se posunují po metru, taxíky mají vpředu i vzadu železné nárazníky. Petra s přítelem nás vzali autem na prohlídku nočního NY. Ulice jsou plné světel, všude barevné reklamy a nám to připadá jako projížďka v nějaké pohádce. Projíždíme tunelem pod širokým zálivem. Dvouproudá silnice má po obou stranách vyvýšené chodníky se zábradlím. U vjezdu do tunelu stojí nakladač s velikou lžící. Pokud má nějaké auto potíže, cestující vystoupí a přivolaný nakladač auto naloží a vyveze ven, aby nebyla narušena plynulost provozu.

Petra u které bydlíme, je velmi milá dívka; podařilo se jí dobře uchytit v New Jerse a svou pohostinností a laskavostí si získala i nás. Markéta s Radkou jsou skvělé chechtalky, s Petrou si velice rozumí, a tak bylo spousta veselého povídání a smíchu. Celý týden pobytu byl naprosto skvělý, na cestu jsme dostali ještě jídlo, pití a nějaké mlsání. Vyrážíme dál,

projíždíme New Jersey, kousek Pensylvánie, Maryland, směr Washington. Celodenní prohlídku komentuje Markéta: „Ráno jsme vyráželi hóódně brzo. Na cestu jsme si od Petry odlili ještě trochu šamponu a mýdla, naše nám totiž došlo. Cestování bylo dlouhé a vyčerpávající, ale zažili jsme i pár vtipných akcí. Nejdřív se nám podařilo otevřít okénko, které už pak nešlo zavřít a pak jsem polila kýmblem limonády Bohoušův mobil. Ale i přes to jsme kolem 10.hodiny dopoledne živí a zdraví dorazili do Washingtonu.“

Dlouho se nám nepodařilo zaparkovat, nakonec jsme našli volné místo a mohli se vydat na občůzku. Jako první nás samozřejmě zajímal „Bílý dům“.

Dovnitř se ale nesmí, takže jsme se mohli jen projít okolo. Hned vedle je dům G.W. Bushe, který jsme si rovněž prohlédli. Pokračovali jsme v prohlídce směr Capitol.

Od Capitolu vede 1 míle dlouhý park „The Mall“ až k Washingtonovu monumentu. Po celé délce parku jsou Smithsonianovy instituce, což je soustava různých muzeí. Některá z nich jsme si prohlédli. Například botanickou zahradu plnou masožravých exotických a vzácných rostlin. Pak jsme se podívali do muzea astronomie a letounů. Tam se nám líbilo, že bylo popsáno vše, jak co funguje, první lety do vesmíru, vesmírná tělesa a podobně. Podél muzeí jsme došli až k Washingtonovu monumentu, kde jsme si odpočinuli u fontány. Pokračovali jsme přes malý park, plný malých přítulných veverek k Lincolnovu pomníku. Je odtud vidět až na Pentagon. A pak druhou stranou parku kolem pomníku Vietnamských veteránů na Arlingtonský hřbitov. Je to velká travnatá plocha s tisíci bílými náhrobními kameny padlých amerických vojáků.

Ale teď už jsme byli tak uchození a hladoví, že jsme vyrazili k autu a jeli se občerstvit do nejbližší hospůdky.

Navečer sedáme do auta a vyrážíme směr jih, přes Virginii, Severní Karolínu, Jižní Karolínu, Georgii na floridské pobřeží Amelie Island hotel Ritz Carlton, kde jsem již prožil nádherného půl roku s každodenním koupáním v moři a procházkami po nádherných parcích před pěti lety, kdy jsem tu byl poprvé.

Pokračujeme směr Orgando. Cestou zastavujeme na benzínkách, kde je občerstvení a několik podniků

s teplým jídlem po celou noc. Někdy se porozhlédneme i po okolí, abychom se trochu protáhli. Spíme na parkovištích, děvčata v autě a já hodím spacák na kapotu motoru, abych se nepřipálil. Ve chvílce jsme všichni tuhý. Na parkovišti jsou zadarmo záchody a sprchy, je tu možnost koupit v automatu pití a nějaký zákusek. Často parkovištěm projíždí policie, aby zde nedocházelo k nějakým násilnostem.

Před Organdem stavíme v hotelu, kde se za 120 dolarů vykoupeme, vyspíme a ráno je bohatá snídaně. Pak jsme vyrazili na návštěvu místního Disneylandu, což nás dost zklamalo. Odpoledne odjíždíme přes Tampu na pobřeží Mexického zálivu do města Fort Myers, kde žije můj syn Aleš. Pomocí telefonu jsme se cestou domluvili a navečer už stojíme před domem. Žije tu s bezdětnými manžely – Georgem a Jill.

Dům je velikánský. Obývací má rozměry 10x8m, na jedné straně kuchyňská linka s kovovým pultem, rohová sedací souprava s masážními křesly, velkou televizí a 3 ložnice. Podél celého domu je zastřešená terasa a velký bazén, zakrytý sítí proti hmyzu. Zde trávíme další týden. Také tady si obě děvčata svojí veselou povahou získávají sympatie celého okolí.

Za celý týden nemusíme nic vařit, lehký oběd si dáváme v různých jídelnách a každý večer nám paní Jilly nechává přivést bohatou večeři přesahující částku 100 dolarů.

Koupání v Mexickém zálivu je velkým rozčarováním. Voda dost zapáchá, je hodně špinavá a zůstává na nás spousta drobných řas.

Nepochopil jsem, proč je pobřeží plné hotelů a luxusních domů a na plážích spousty koupajících se lidí – zřejmě to nikomu nevádí. Bylo nám řečeno, že zápach je jen krátkou dobu, ale během roku je tam prý nádherně. Moře je teplejší, klidnější, se spoustou ryb i rybářů.

Jih Floridy je rovinatý a několik mil od pobřeží samá bažina plná nebezpečí, hlavně hadů a krokodýlů, kteří se snaží vylézt na teplý asfalt a vyhřívat se tam. Silnice je trochu vyvýšená, po obou stranách opatřena silným drátěným pletivem s varováním nebezpečné oblasti.

Po několika dnech se jedeme koupat do Miami. Ráno doplníme nádrž a jedeme 150 km přes bažiny. Nikde žádná benzinka, odpočívadlo nebo zastávka s občerstvením. Jen jedu a koukám, aby nás nějaká příšerka nepřekvapila. Syn Aleš nám ukázal cestu přes Miami až na poloostrov. Bylo tam jako v pohádce. Moře průzračně čisté, ale dost velké vlny. Na pláži plno palem, umělých stínítek a stále tekoucí sprchy s pitnou vodou. Všude je plno kaktusů, různých karafiátů, hledíků, pnoucích muškátů, různobarevných zvonků, afrikánů, prostě spousta krásných barevných květů, kam se podíváte. Děvčata jsou celé odpoledne ve vodě a radují se jak malé děti. Já se smáčím jen chvílkami a spíš prohlížím tu krásu kolem. Večeře je na terase hotelu, která je plná vůně a pod námi osvětlené pobřeží. Je to nádherný pocit a naplnění všech životních snů. Čas však rychle plyne a my dál objíždíme Mexický záliv směr na New Orleans. Vidíme jen malé obydlené plochy se spoustou páchnoucích jezírek se stojatou vodou, jen pár desítek centimetrů pod úrovní silnice. Všude plno nepříjemného hmyzu, hlavně komárů.

Pokračujeme zpět do Jacksonville. Jsem už dost unavený a tak chvílemi řídí Markéta a Radka. Problém je ten, že řidičák má pouze Radka, a to na malou motorku. O půlnoci nás staví dálniční policie. Zkontroluje studentský průkaz a řidičák Radky (zrovna sedí za volantem Markéta), doklady od auta a upozorní nás, že nemáme osvětlenou poznávací značku, abychom si to dali po cestě opravit. Děvčata pohovoří s policií, která nám potom popřeje šťastnou cestu. Citelně se nám ulevilo a jedeme dál.

Dívčák trochu narostou křídla a po návratu do Jacksonvillu si auto půjčují každý podvečer. Jezdí opatrně a za celý měsíc nemají jediný přestupek. Jen benzín rychle mizí, ale to je na dědovi.

V srpnu je v bytě i okolí velice živo. Denně se schází plno mládeže u bazénu, na parkovišti či v bytě. Nikdo neumí česky, a tak se musí holčičky hodně snažit.

Najeli jsme 8000 km, viděli krásný kus země a věřím, že prázdninový pobyt pomohl děvčatům ke zdokonalení v angličtině a přinesl mnoho poučného do života. Markéta trpí alergií a mívá potíže s dýcháním, ale za celé prázdniny se neobjevil ani náznak nějakých potíží. Koncem srpna se děvčata vracejí do Čech, já ještě zůstávám. Aby mi čas uběhl, půjčuji si české DVD, na internetu sleduji zprávy ČT, celodenní vysílání Radiožurnálu a několik českých stanic s písničkami na přání.

Čas rychle utekl a přišla doba návratu. Ne, že by se mi v USA nelíbilo, dosáhl jsem víc, než jsem kdy snil

a dokázal si představit. Teď si chci užít vnoučat, rodiny, posedět s kamarády. A tak jsem zabukoval letenku a koncem května roku 2007 odcestoval zpět do Čech.

Tomsa Josef

Poznámka redakce:

JAK JSEM CESTOVAL DO AMERIKY PO DRUHÉ – 2.část- bude uvedena v dalším čísle Zpravodaje.

ZA ZVĚŘÍ NAŠICH POLÍ, LUK, A LESŮ

Vlk (*Canis lupus*)

Vlk je největším příslušníkem čeledi zvířat psovitých. Obývá velkou část Evropy, Asie a celou Severní Ameriku.

Vytváří celou řadu zeměpisných ras, které se liší zbarvením a velikostí. Největší exempláře žijí na Sibiři a v Kanadě. Dosahují váhy 40 – 50 kg a délky i s ocasem až 1,5 metru.

Vlk je velice plaché a opatrné zvíře. Pouze onemocnění vzteklinou, nebo velká nouze ho zbavuje strachu z člověka.

Vlk je zároveň předkem všech našich domácích psů. V létě vlci žijí v poměrně malých rodinných smečkách. Ty se v zimě sdružují do velkých smeček, které vždy vede nejsilnější samec.

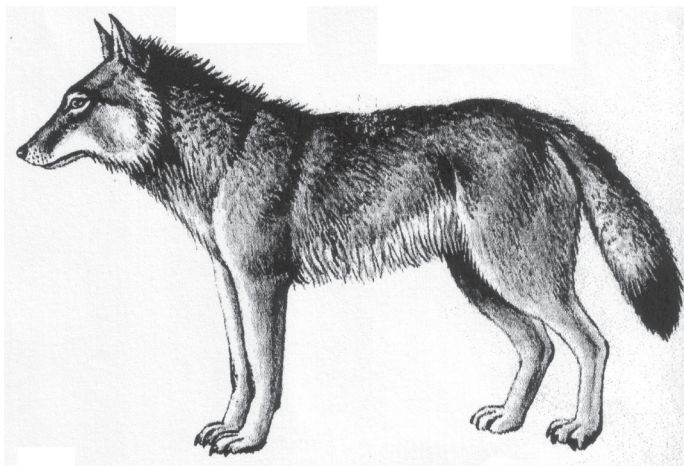
Vlčí smečka loví na rozsáhlém území a za noc urazí až 40 – 60 km.

Páření probíhá v zimě, nejčastěji v únoru. Po 63 dnech samice v doupěti vrhá 4-9 slepých mláďat, které jí samec pomáhá krmit a vychovávat k samostatnosti.

Loví hlavně spárkatou zvěř od srnčího až po divočáky, losy a soby. Loví v dobře organizovaných smečkách, které si kořist velmi účinně nadhánějí. V zajetí odchovaná vlčata sice zkrotnou, nejsou však tak ovladatelná jako psi.

Vlk je krásné zvíře, které si zasluhuje ochranu a to alespoň v době odchovávání mláďat.

Miloslav Konývka, hajný Záhuby

EMA DESTINOVÁ OPĚT NA ZÁMKU V DOMOUSNICÍCH

V roce 1907 byla již podruhé hostem domousnického zámku světoznámá operní umělkyně Ema Destinová. V tomto roce zde s ní a s její společností také přebýval nejlepší světový tenorista Enrico Caruso, v té době člen Metropolitan opery v New Yorku. Oba umělci vytvořili "božskou dvojici" a vystupovali spolu na nejvýznačnějších světových operních scénách. Vynikali zejména v operách Verdiho, Pucciniho, Leoncavalla a Bizeta.

Na paměť 100.výročí vzácného pobytu těchto slavných osobností uspořádali Sdružení pro ochranu krajiny Čížovky, manželé Jitka a Jiří Munzarovi a Klub Emy Destinové dne 18. srpna 2007 v domousnickém zámku vzpomínkové matiné.

O Emě Destinové promluvil p.Dr.Fürbach, předseda Klubu Emy Destinové a historik z jindřichohradeckého muzea. O umělecké spolupráci Emy Destinové a Enrica Carusa promluvil p.Dr.Králík. Pobytu obou těchto slavných pěvců v Domousnicích vzpomněl pragensista a publicista Josef.Hrubeš, který se svou ženou publikoval v knize Cizinci v Praze existenci písemného dokladu o pobytu Enrica Carusa v Domousnicích. Tento definitivní doklad hudební vědci po dlouhá léta marně hledali. Indicií o tomto pobytu byla totiž celá řada.a nikdo o jejich věrohodnosti nepochybova; písemné potvrzení ale scházelo.

Rovněž byl promítnut poetický film o Emě Destinové "Samota duše mé".

Součástí tohoto setkání byla i výstava o životě a umělecké práci Emy Destinové, instalovaná již trvale v 1. zámeckém patře, jejímž autorem je z převážné části pan Dr. Fürbach z jindřichohradeckého muzea. Na závěr tohoto velice pěkného setkání uspořádali manželé Munzarovi ochutnávku vín z jejich nedávno založených vinic.

Ing. Jiří Campr

OMLUVA REDAKČNÍ RADY ZA ZVEŘEJNĚNÍ ŠPATNÉ ADRESY INTERNETOVÉ STRÁNKY OBCE VESELICE.

Redakční rada se omlouvá svým čtenářům za chybně zveřejnění internetové stránky obce.

Správné znění internetových stránek:

Oficiální stránky obce VESELICE: **www.veselice.e-obec.cz**

Rovněž prostřednictvím elektronické adresy e-mail: obecveselice@seznam.cz můžete zasílat své náměty a nápady pro usnadnění vzájemné komunikace s redakční radou Zpravodaje. Za Vaše příspěvky děkujeme, rádi je ve Zpravodaji zveřejníme.

Redakční rada

INFORMACE O NÁKLADECH SPOJENÝCH S VYDÁVÁNÍM ČASOPISU

Veselický Zpravodaj je vydáván 2 x ročně. Jeho distribuce je roznáškou v obci, nebo poštovní zásilkou. Práce spojené s vytvářením časopisu, tj tvorba základní osnovy, následné získávání informací k jednotlivým článkům od pamětníků, z historických písemností v knihovnách a archivech, nebo články informující o současné problematice obce jsou vytvářeny z vlastní iniciativy autorů článků, včetně dotváření konečného vzhledu časopisu v tiskárně.

Tato tvorba časopisu, až na práci v tiskárně, je prováděna bezplatně.

Pro informaci uvádíme náklady spojené s vydáváním časopisu:

Časopis Zpravodaje se vydává v počtu 150 kusů :

Náklad na tiskárnu je 4000 Kč, poštovné činí 1.050 Kč

Finanční náklad na vydání časopisu činí tedy cca 5.050 Kč.

Můžeme konstatovat, že tyto náklady byly vždy uhrazeny z dobrovolných příspěvků Vás, našich čtenářů.

Doposud nebylo třeba žádat o finanční výpomoc náš Obecní úřad, neboť je zřejmé že finanční rozpočet obce na akce pro zkvalitnění našeho života není i tak dostačující.

Obáváme se však, že zvyšováním cen, bude v budoucnu tato situace obtížně zvládnutelná.

Vážíme si Vašich finančních darů a s díky v každém čísle časopisu zveřejňujeme jména všech dárců.

Věříme, že se i nadále podaří, s Vaší finanční podporou, časopis zachovat.

Děkujeme všem!

Redakční rada

INFORMACE Z ČINNOSTI SPOZ

V druhé polovině letošního roku jsme navštívili tyto jubilanty naší obce.

Významné 90.výročí v červnu oslavila naše nejstarší občanka paní Marie Rýdlová č.p.28, kde jsme se zúčastnili příjemného posezení s její rodinou.

SPOZ také popřál k výročím a předal dárkové balíčky:
panu Josefu Kodrikovi, který oslavil krásných 85 let života,
panu Pavlovi Cidlinovi, který oslavil 84 let
panu Václavu Rysovi, který oslavil 65 let

Hodně zdraví, všem občanům do dalších let přeje SPOZ.

Za SPOZ Bulířová Jarmila

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Životní jubilea / rok 2007/

85 let

21. srpna pan Kodrik Josef, Veselice 20

75 let

13. prosince pan Ing. Jiří Campr, Veselice 59

65 let

19. září pan Rys Václav, Veselice 26

55 let

8. prosince pan Novák Petr, Veselice 14

45 let

26. července pan Burda Vladimír, Veselice 4

35 let

1. září pan Pažout František, Veselice 52

10. října paní Křížová Pavlína, Veselice 19

30 let

23. října paní Jakubcová Martina, Veselice 65

23. října paní Kašparová Eliška, Veselice 17

20 let

20. srpna Cidlina Jan, Veselice 61

10 let

25. srpna Rysová Kristýna, Veselice 66

Noví obyvatelé obce

Od 24. října 2007 jsou v obci přihlášení:

Rysová Kristýna, Rysová Viktorie, Rysová Vladislava a Špígl Filip, Veselice č.p.66

Marcela Šafránková

RUBRIKA NAŠICH ČTENÁŘŮ

Vážení přátelé,

Dovolte mi poděkovat za pravidelné zasílání Vašeho zpravodaje, který mi přivádí vzpomínky na mládí a představuje kontakt s mou rodnou obcí.

S oblibou si pročítám Vaše články, které jsou nejen vzpomínkou na mládí, ale i ty, které mi podávají informaci o současném životě naší obce.

Dovoluji si připojit drobný finanční dárek 200,-Kč, který je mým příspěvkem na vydávání Vašeho Zpravodaje, a který Vám zasílám peněžní poukázkou na Vaši adresu.

Ještě jednou děkuji Vám za Vaši záslužnou práci a přeji Všem mým rodákům a své rodné obci mnoho úspěchů a spokojenosti.

*S poděkováním
Štěpánka Jůnová, roz. Cidlinová
Pozorka č.p.52, 362 22 Nejdek*

Poděkování za blahopřání

Děkuji srdečně za dárek, květiny, blahopřání a krásná slova, našemu panu starostovi, Jáře Bulířové a Věře Pažoutové k mým devadesátým narozeninám, což mě moc potěšilo.

Marie Rýdlová Veselice 28

Úmrtí

Dne 21.11.2007 jsme se naposledy rozloučili a naším milým strýčkem, panem Václavem Jansou z Bulovky u Frýdlantu a rodákem z Veselice č.p.18.

Pracoval vždy do únavy
Klidu sobě nedopřál.
Srdce jeho zlaté bylo,
Každému jen blaho přál.
Za vše dobré co vykonal,
Tichý spánek buď mu přán.

*Za vzpomínku na něho děkujeme
Jarmila Bulířová – neteř*

Vzpomínka

Dne 7. srpna 2007 by se dožila 100 let paní Marie Šimáčková ,Veselice č.p.50.

Kdo jste ji znali vzpomeňte, prosím s námi.

*Vzpomíná dcera Zdeňka Šolcová
S dětmi a jejich rodinami*

Dne 20. října 2007 uplynulo 30 let od úmrtí našeho milého tatínka, manžela a dědečka pana Jaroslava Pelce, Veselice č.p.10

*Vzpomíná manželka Marie
dcery Liběna a Ivana s rodinami.*

Dne 29.zář 2007 uplynulo již 12 let, co zemřel pan Josef Rýdl, Veselice č.p.28.

*Stále vzpomíná manželka,
rodiny Šifaldova a Rýdlova, vnoučata a pravnoučata*

Na Veselický zpravodaj přispěli /v době mezi 13.5 2007 až 8.11.2007/:

Boučková Soňa, Brezaniová L., Konývka D., Navrátil F., Pažour M., Chromoušský F.,
Ing. Halama M., Matoušek M., Tauchmanová M., Jůnová Š., RNDr. Herzán Ludvík, Drahorádovi, Fisher K.,
Jansovi, Brodský V., Brodská J., Šolcová Z., Konývka D., Rýdlová M. č.28, Cidlina P., Campr Josef., Ing. Campr J., Bohuslav V., Fleková J., Kadeřábek M., Cidlinová J.(st.), Šolcová V., Bulířová J.
Redakční rada Zpravodaje touto cestou všem přispívajícím upřímně děkuje!!!

PŘÁNÍ REDAKČNÍ RADY A ZASTUPITELSTVA K VÁNOCŮM A DO ROKU 2008

Vánoční rozjímání

29. vydání Zpravodaje se dostává do Vašich domovů v době příprav na nejkrásnější období roku „VÁNOCE“

Doba přípravy na Vánoce se nazývá ADVENT, není to pouze období horentních nákupů. Má především svůj duchovní obsah.

Říká se také, že Vánoce jsou svátky dětské radosti. Dětem přirozeně dělají radost dárky. Někdy ale podlehne představě, že platí jakási přímá úměra: čím více dárků, tím více radosti. Všichni víme, že tomu tak není.

DÁREK je především osobní poselství „Mám Tě rád“, což se penězi nedá vyjádřit. V dárku - pokud je myšlen upřímně a vskutku jako dárek, dáváme totiž sami sebe. A to je to, co bychom měli o Vánocích všichni zažít. Je před námi příležitost dát dárek nad dárky. Totiž jistotu, že se máme všichni navzájem rádi.

A není vůbec od věci, když třeba při štědrovečerní večeři vyhradíme chvíli, kdy všichni společně vzpomeneme na ty, kdo nějak patří do okruhu naší přízně a lásky, a když děti v tomto vzpomínání mají své významné místo.

Takovýto dárek citové jistoty v rodinném společenství se nikdy neztratí, nezkaží, nezestárne a nezapomene. Naskýtá se nebývalá příležitost pro děti, aby mohly poznávat uspokojení z toho, že mohou někoho obdarovat a způsobil radost a překonat své vlastní sobectví.

Říká se také, že o Vánocích se otevírají lidská srdce. Je to doba, kdy si lidé vzájemně projevují více lásky, kdy ji více dávají najevo a nestydí se za ni. Je to velká příležitost k odpuštění a usmíření. To platí sice obecně a každodenně, ale o Vánocích to má svůj zvláštní význam.

Dovolte nám tedy

popřát Vám klidné, radostné a šťastné prožití vánočních svátků. Pod stromečkem jenom příjemná překvapení.

Do Nového roku 2008 mnoho osobních a pracovních úspěchů, splnění všech reálných přání a předsevzetí a hlavně pevné zdraví a mnoho štěstí.

Redakční rada a zastupitelstvo obce

Zpravodaj Veselice vydává Místní zastupitelstvo obce
Redakční rada pracuje ve složení:
Předseda Ing.Jiří Campr
Členové:
M.Pažout, F.Pažout, F.Navrátil, J.Bulířová, Z.Oudrnická, M.Šafránková, J. Šoltys
Dopisovatel R.Dufek.

Zpravodaj vychází dvakrát ročně a je dodáván zdarma. Za obsah článků odpovídají autoři.

Prosíme o zasílání případných návrhů, příspěvků a připomínek na adresu:

Paní M.Šafránková, Veselice č.p.8, PSČ 29404 Dolní Bousov.

Redakční radu můžete kontaktovat elektronicky na adrese:

E-mail: obecveselice@seznam.cz

Aktuální informace o obci můžete získat na internetové stránce:

Oficiální stránky obce VESELICE: www.veselice.e-obec.cz